

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Enchiridion Sev Manuale Episcoporum Pro Decretis in
Visitatione, & Synodo, de quacumque re condendis.**

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1650

14 Approbatio Decreti pro Abbatibus in Missarum solemnijis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9534

Subsequuntur Declarationes, seu Responsiones
ad supradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctiss. D. N. attributa, ad singula dubia superioris proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sic ad eò tenue, nihilominus pro reductione oneris, vt supra impositi, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque vlla impena id statuet, quod magis in Dño è re esse iudicauerit; Verù tamen si in ipsa beneficij erectione expressè cautum fuerit, vt liceat Episcopo in iunctu, onus reducere, ac moderari, legem hanc foundationis, quàm decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui elemosynam tribuit, non autem ab Ordinario, Quod si tribuens elemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, si elemosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadè Missa vtriq; obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, vbi nullã certam elemosynã testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam elemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Sextum, Ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum nõ esse, vt Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex elemosynis Missarum celebrandarum vllam, vtrumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi eum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in vsu earundem expensarum erogare licitè possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessariò sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, vt ex pecunijs, quæ supersunt, & xpenis vt supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus elemosynas.

Ad Octauum non habere locum, sed satis esse, vt Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti elemosynam congruam, secundum morem

Barth. Gau. Pars Secunda.

Ciuitatis, vel Prouinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolutè integrã elemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimum, respondit, non prohibere absolutè: Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis non satisfecerint, posse tamen noua etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens elemosynã pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, vt ille tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quo minus eo casu elemosyna accipiantur pro ipsdem Missis iuxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendit.

Ad Decimum quintum, Non posse, nisi de consensu eorum, qui elemosynas tribuunt, vt supra in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimum sextum, comprehendit etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimum septimum, numeri præfixionẽ esse iterum faciendam seruata forma vltimã decreti hac de re editi.

Ad Decimum octauum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos vbi cõmodè ali possint.

Ad Decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locum etiam extra Italiam?

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secr.

X I V.

De vsu Baldachini, & Ministrorum pro Abbatibus Cassinensis Congregationis.

V R B A N V S V I I I.

Anno 1629. 11. Iulij.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Pinellus Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congr. Casinens. aliàs S. Iustinae de Padua Procurator Generalis, quod

P aliàs

aliàs à Veñ Fratibus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus Præpositis, emanauit Decretum tenoris subsequen, videlicet, Cum aliàs de Anno 1606. sub die 28. Ianuarij Sacra Rituum Congregatio, instante Archiepiscopo Firmàn, interdixit Priori S. Catharinæ Ordinis Canonorum Regularium, in eorum Ecclesia vsum aliquarum caremoniarum, & de Anno 1617. sub die 18. Martij illud Decretum ad instantiã b. m. Card. Caraffæ Archiep. Neapolitanæ extēderit ad omnes Priores, & Abbates cuiuscumque Ordinis etiam Casinē, ab hoc decreto reclamauit Procurator generalis Casinē, & ad S. Cong. recursum habuit, asserens, suam Congregationem indefensam fuisse, & re matutē, ac diligenter discussa, referen b. m. Card. Lancellotto, S. Congregatio de Anno 1618. sub die 12. Martij, cēsuit, quod ad vsum Baldachini, & quorundam Ministrorum in alijs decretis prohibitorum, recedendum esse à prædictis Decretis de Annis 1606. & 1617. emanatis, & licere iisdem Abbatibus, quando solemniter celebrant, vt Baldachino, & apparatu iuxta eorum antiquissimam consuetudinē, ita tamē, vt modestē cū debita convenientia, sine pōpa, & auro atq; in tribus ad summum festiuitatibus quolibet anno vtantur, prout in dictis Decretis latius continetur; Nunc demum Archiepiscopus Florentinū ad S. Congregationem accedens instetit prohiberi Abbatibus S. Mariæ eiusdē Ciuitatis Florentinæ Ordinis Casinē vsum Baldachini, & dictorum Ministrorum, & aliarum multarum caremoniarum in dedecus, & præiudicium suæ Archiepiscopalis dignitatis vergentium, & citato, & interueniente Patre D. Dominico Pinello eiusdem Congregationis Casinensium Procuratore Generali, & partibus sæpe ac sepius auditis, ac negotio diligenter discusso, referente Illustris. ac Reuerendiss. D. Cardinale Pio, Eadem Sacra Rituum Congregatio inhazendo dicto vltimo Decreto factō de Anno 1618. censuit, & declarauit licere Abbatibus Casinē quando solemniter celebrant, quod in tribus ad summum festiuitatibus facere eis permittitur, vt Baldachino, sine auro tamē, & pōpa, & aliquibus etiam Ministris paratis sacris indumentis. Quia vero numerus horum Ministrorum in aliquibus eorum Monasterijs, erat valdē excessiuus, venit, ac prohibuit, ne iidem Abbates solemniter, vt supra celebrantes, alios possint habere Ministros sacris indumentis paratos, quàm duos Diaconos, & Presbyterū assistentes, Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Euangelio, & Epistola, ac sex ad summum alios, duos cum Pluuiabibus, duos cum Planetis, & duos cum Tunicellis coloris tem-

pori convenientis: quoad reliqua verò in dictis Decretis de Annis 1606. & 1617. emanatis contenta, S. Congr. eadem Decreta confirmat, & quatenus opus sit, innouauit, inhibens omnibus Abbatibus Casinensibus, ac serio precipiens, vt in reliquis omnibus ea ad vnguem, inuiolabiliter obseruent; eorumque dispositioni addidit, vt supradicti Abbates nullo modo debeant, nec possint habere, nec tenere sedem suam Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, vt sedes Episcopalis retineri consuevit, minusque liceat supradictis sex Monachis paratis, vt supra, sedere in sedibus Choralibus, vt Canonorum sæcularium mos est, sed Sedes pro Abbate solēniter pro celebrante retineatur in Ecclesia, ijs tantummodò tribus diebus, quibus ipse Abbas solēniter celebrat; dictiq; sex Monachi parati sedere debeant loco congruo iuxta Ecclesiarum convenientem situm super scabellis ad hunc effectū tunc appositis pāno laneo cooperitis, die 29. Ian. 1618.

Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Dominicus prædictus plurimum cupiat præinsertum Decretum huiusmodi, quod firmitus subsistat, & inuiolabiliter obseruetur, Apostolica nostræ confirmationis robore cōmuniri; Nos eius votis huiusmodi, annuere, illumq; specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutes, & absolutum fore cēsententes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiq; inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus: ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, & quosuis alios defectus, si qui desuper quomodolibet interuenierint, aut interuenisse dici, vel cœferri possent, supplemus.

Decretumque huiusmodi, nec non præsentem litteras cum omnibus in eis contentis semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi, illiusque Abbatibus, ac Monachis, & personis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, neque illos à quoquam quauis auctoritate super præmissis quouis modo, impediri, molestari, inquietari, vel perturbari unquam posse, nec debere.